

**การดำเนินนโยบายอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม ชาวไทยพวน
กรณีศึกษา เทศบาลตำบลบางน้ำเชี่ยว อำเภอพหลมบุรี
จังหวัดสิงห์บุรี***

มนัสนันท์ กองแก้ว**

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง "การดำเนินนโยบายอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม ชาวไทยพวน กรณีศึกษา เทศบาลตำบลบางน้ำเชี่ยว อำเภอพหลมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี" เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ใช้วิธีวิจัยเอกสาร และวิธีวิจัยสนาม เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จากกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงโดยจะสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนในการดำเนินนโยบายอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม โดยมีจุดประสงค์หลักในการศึกษาวิจัย วิธีการดำเนินนโยบายอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมชาวไทยพวนของตำบลบางน้ำเชี่ยว อำเภอพหลมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี ตลอดจนความพร้อมของเทศบาลในการดำเนินนโยบาย อุปสรรคและแนวทางการแก้ไข ผลการวิจัยพบว่า เทศบาลบางน้ำเชี่ยว และประชาชน มีความร่วมมือกันในการดำเนินนโยบายอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมชาวไทยพวนร่วมกัน โดยทางเทศบาลเป็นส่วนสนับสนุน ด้านทรัพยากรในส่วนของอุปสรรค คือด้านงบประมาณ เนื่องจากการดำเนินนโยบายอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมชาวไทยพวน ต้องทำประกอบกันหลายด้าน และเทศบาลเน้นหนักไปทางการจัดงานประเพณี ทำให้การสนับสนุน ในส่วนอื่นขาดหายไปทำให้เกิดการสร้างกิจกรรมใหม่ๆ มากกระตุ้นการสืบสานและอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีชาวไทยพวน แนวทางการแก้ไข ก็ควรจะมีการวางแผนการจัดการเชิงวัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรม มีการวางแผนที่ชัดเจน และมีการทำประชาคมชาวพวนเพื่อรับฟังความต้องการของชุมชนเพิ่มมากขึ้น

บทนำ

รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมในการทำนุบำรุงและรักษา ศิลปวัฒนธรรมไทยทุกด้าน รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย แต่ในปัจจุบัน

*บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระเรื่อง การดำเนินนโยบายอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม ชาวไทยพวน กรณีศึกษา เทศบาลตำบลบางน้ำเชี่ยว อำเภอพหลมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี

**นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านของชาวไทยพวนกำลังถูกละเลยและเปลี่ยนแปลงไป เนื่องมาจากสภาพสังคมท้องถิ่นได้รับอิทธิพลจากภายนอกโดยเฉพาะความเจริญก้าวหน้าทาง เทคโนโลยีที่ได้แพร่กระจายความสะดวกสบายในทุกด้าน ดังนั้น ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านของไทย จึงสมควรได้รับความสนใจ สนับสนุนและคุ้มครองอนุรักษ์ไว้ เพราะของพื้นบ้านให้คุณค่าทางวัฒนธรรม ให้เรื่องราวความเป็นมาของอดีตแต่ละท้องถิ่น ทำให้เราสามารถทราบได้ว่าชาวบ้านในท้องถิ่นแต่ละแห่ง แต่ละภูมิภาคนั้นดำเนินชีวิตอย่างไร และจะอย่างไรให้คนในรุ่นหนุ่มสาวเข้าใจและซาบซึ้งในศิลปะและวัฒนธรรมอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงวิธีการการดำเนินนโยบายอนุรักษ์และสืบสานประเพณีวัฒนธรรมชาวไทยพวน ตำบลบางน้ำเชี่ยว อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี
2. เพื่อศึกษาถึงความพร้อมในการดำเนินนโยบายอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมไทยพวนของเทศบาลตำบลบางน้ำเชี่ยว อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี
3. เพื่อศึกษาถึงอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาของการดำเนินนโยบายอนุรักษ์และสืบสานประเพณีวัฒนธรรมชาวไทยพวน

ขอบเขตของงานวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้คือชาวไทยพวนที่อาศัยอยู่ใน ต.บางน้ำเชี่ยว อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี จำนวน 300 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาในเรื่องวิธีการดำเนินนโยบายอนุรักษ์ ประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนอุปสรรคปัญหาและแนวทางการแก้ไขในการดำเนินนโยบายในการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น ของเทศบาลบางน้ำเชี่ยว อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี

ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาในการวิจัย 1 เดือน เริ่มตั้งแต่ มกราคม 2556 ถึง กุมภาพันธ์ 2556

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. จากการศึกษาวิจัยจะทำให้ทราบวิธีการในการดำเนินนโยบายอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีไทย พวน เพื่อประโยชน์ด้านการสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป
2. ข้อมูลที่เราได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในเทศบาลตำบลบางน้ำเชี่ยว เพื่อประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาการดำเนินนโยบายอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมไทยพวนต่อไป

3. ได้นำผลการศึกษาศึกษาอุปสรรคและข้อเสนอแนะวิธีการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมชาวไทยพวนไปให้เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษาเรื่องนี้ต่อไป

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

สุชาพันธ์ ตาลรักษา (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยพวนขององค์การบริหารส่วนตำบลมะขามล้ม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านมะขามล้มอำเภอบางปลาม้า จังหวัด สุพรรณบุรี ในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีไทยพวน ได้ให้ความสำคัญและวิธีการ ดำเนินการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นในการจัดกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้ยังมีการเข้าร่วมในการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องทั้งฝ่ายเจ้าหน้าที่และผู้บริหาร เมื่อมีกิจกรรมทางวัฒนธรรมท้องถิ่น ชาวบ้านไทยพวนในบ้านมะขามล้มให้ความร่วมมือดี ส่วนความร่วมมือของคนในชุมชนที่มีชาวไทยพวน ก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ยังพบปัญหาอุปสรรคที่สำคัญของการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลมะขามล้ม คือ เรื่องงบประมาณ และการเก็บรวบรวม ข้อมูลด้านประเพณีวัฒนธรรมไทยพวน

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดลำปาง (2551) ได้ทำการศึกษาและวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของเครือข่ายวัฒนธรรมและชุมชน ในการบริหารจัดการวัฒนธรรม กรณีศึกษากลุ่ม ก่องปู้จาบ้านวังหม้อ ต.ต้นธงชัย อ.เมือง จ.ลำปาง พบว่า จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของเครือข่ายวัฒนธรรมและชุมชนในการบริหารจัดการวัฒนธรรม กรณีศึกษากลุ่มก่องปู้จาบ้านวังหม้อ ต.ต้นธงชัย อ.เมือง จ.ลำปาง ปัจจัยที่ส่งเสริม สนับสนุน ในกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนบ้านวังหม้อคือ การมีจิตสำนึกร่วมกันในการอนุรักษ์วัฒนธรรม การส่งเสริมความร่วมมือกันของทุกฝ่าย การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และการอนุรักษ์วัฒนธรรมการตีก่องปู้จาจะขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งไม่ได้ ทุกหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นภาครัฐและเอกชนควรร่วมมือกันในการส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์วัฒนธรรมการตีก่องปู้จา

อิทธิชัย สีดำ (2553) ได้ทำการศึกษาและวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการน่านโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี พบว่า วัตถุประสงค์ของนโยบาย การสนับสนุนและความร่วมมือจากกลุ่มต่างๆ การคำนึงถึงวัฒนธรรม อัตลักษณ์ ของพื้นที่ ความเพียงพอของทรัพยากร แรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ทศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกต่างๆ ที่น่านโยบายไปปฏิบัติและภาวะผู้นำ ส่งผลต่อความสำเร็จในการน่านโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติเชิงบวก ซึ่งมีผลทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเหตุการณ์ความไม่สงบ คนในพื้นที่จังหวัดปัตตานีมี

ความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น การลดลงของเงื่อนไขการก่อเหตุการณ์ความไม่สงบ

จรัญธร บุญญาภาพ และประสิทธิ์ ทองเล่ม (2553) ศึกษาและเรื่อง กระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะด้านการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติในระดับชุมชน บนฐานของการใช้ระบบฐานของมูลแบบมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่า การกำหนดนโยบายสาธารณะที่ดีไม่จำเป็นต้องเริ่มต้นจากฝ่ายรัฐหรือฝ่ายการเมืองให้กำหนดทิศทางลงมาด้วยมีช่องทางเปิดกว้างแก่ทุกฝ่าย โดยเฉพาะจากชุมชนท้องถิ่น ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนได้เสียที่แท้จริงในท้องถิ่น เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาร่วมกันวิเคราะห์และตัดสินใจเพื่อกำหนดกรอบนโยบายสาธารณะและกำหนดทิศทางการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ร่วมกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัย 2 แบบ คือ

1. วิจัยสนาม(field research)โดยวิธีนี้ใช้การสัมภาษณ์ "ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ"
2. วิจัยเอกสาร เป็นการค้นคว้าเก็บข้อมูลโดยการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางราชการ และเอกสารวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง(Judgmental Sampling) โดยจะสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนในการดำเนินนโยบายอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมไทยพวน 5 คน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า เทศบาลบางน้ำเชี่ยว และประชาชน มีความร่วมมือกันในการดำเนินนโยบายอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมชาวไทยพวนร่วมกัน โดยทางเทศบาลเป็นส่วนสนับสนุนด้านทรัพยากร และบุคลากร ด้านภาคประชาชนเมื่อมีกิจกรรมทางวัฒนธรรมท้องถิ่น ชาวบ้านไทยพวนในบ้านบางน้ำเชี่ยว ให้ความร่วมมือดีมาก และได้รับความ ร่วมมือเป็นอย่างดี ทั้งประชาชนทั่วไปและหน่วยงานราชการต่างๆ ในส่วนของอุปสรรคของการดำเนินนโยบายอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม ชาวไทยพวน คืออุปสรรคด้านงบประมาณ เนื่องจาก การอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม ชาวไทยพวน นอกจากจะจำเป็นต้องมีการจัดงานประเพณีอย่างต่อเนื่อง และมีการจัดกิจกรรมอื่นๆ ประกอบควบคู่กันไป แนวทางการแก้ไขของอุปสรรคนี้ เราควรมีแผนการจัดกิจกรรมเพื่อเราจะได้มีกรอบ ที่ชัดเจนมากขึ้น และเป็นมีความเข้าใจร่วมกัน กำหนดแผนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาด้านงบประมาณ และอาจมีการจัดประชาคม

ชาวพวน เพื่อให้ชาวบ้านในแต่ละหมู่บ้านมีสิทธิที่จะออกความคิดเห็นเพื่อวางแนวทางในการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมร่วมกัน

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาเรื่อง "การดำเนินนโยบายอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม ชาวไทยพวน กรณีศึกษา เทศบาลตำบลบางน้ำเชี่ยว อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี" ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) เทศบาลตำบลบางน้ำเชี่ยว ควรจัดสรรงบประมาณด้านการอนุรักษ์ วัฒนธรรมประเพณี ไทยพวนให้เพิ่มมากขึ้น 2) การจัดกิจกรรมเพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม เพิ่มมากขึ้น และ รณรงค์ให้ครอบครัวไทยพวน และเยาวชนพูดจาทักทายกันเป็นภาษาพวน 3) จัดพิพิธภัณฑ์ที่มี เป็นแหล่งเรียนรู้แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้ที่ต้องการจะศึกษา ประวัติศาสตร์ของ ชาวไทยพวน 4) ควรปลูกฝังเยาวชนให้ได้ศึกษาและเรียนรู้ ถึงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณีไทยพวน 5) ควรมีการจัดทำแผนการจัดการวัฒนธรรม เพื่อเราจะได้มีกรอบ ที่ชัดเจน มากขึ้น และเป็นมีความเข้าใจร่วมกัน กำหนดแผนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อเป็นการ แก้ไขปัญหาด้านงบประมาณ และอาจมีการจัดประชาคมชาวพวน เพื่อให้ชาวบ้านในแต่ละหมู่บ้านมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อวางแนวทางในการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมที่ยั่งยืนต่อไป

บรรณานุกรม

- จรัญธร บุญญาภาพ และประสิทธิ์ ทองเล่ม. (2553). รายงานวิจัยเรื่อง กระบวนการการกำหนดนโยบายสาธารณะด้านการอนุรักษ์และ การใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติในระดับชุมชน บนฐานของการใช้ระบบฐานข้อมูลแบบมีส่วนร่วมของประชาชน: องค์การบริหารส่วนตำบลแม่พลู. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุชาพันธ์ ตาลรักษา. (2553). การอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยพวนขององค์การบริหารส่วนตำบลมะขามล้ม อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี. การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดลำปาง. (2551). รายงานวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของเครือข่ายวัฒนธรรมและชุมชนในการบริหารจัดการวัฒนธรรม กรณีศึกษากลุ่มก่องปู่จา บ้านวังหม้อ ตำบลต้นธงชัย อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง. ลำปาง: ผู้แต่ง.
- อิทธิชัย สีดำ. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.